בבית המשפט העליון

בש"פ 8768/16

לפני:	כבוד השופטת ד' ברק-ארז
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיב:	פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:	ט"ז בחשון התשע"ז (17.11.2016)
בשם המבקשת:	עו"ד עידית פרג'ון
בשם המשיב:	עו"ד יחיאל לאמש

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר שניה של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בצירוף סעיף 10יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער) החל מיום 25.11.2016 ב-45 ימים נוספים או עד למתן פסק הדין בת"פ 20065-04-16 בבית המשפט המחוזי (לנוער) בבאר-שבע, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב ושלושה אחרים (להלן: הנאשמים האחרים) הוגש כתב אישום בגין אירוע של תקיפה אלימה בצוותא חדא של חמישה אחרים (להלן: המתלוננים), לאחר שהאחרונים סירבו לכבות את המוזיקה שלה האזינו בזמן הליכה ברחוב ביום שבת. המשיב, שהוא קטין, ושלושת הנאשמים האחרים, ששניים מהם קטינים גם כן, תקפו את המתלוננים, ששלושה מהם קטינים גם כן – באגרופים, בעיטות ודקירות סכינים. לשלושה מן המתלוננים נגרמו פצעים וחבלות ואחד מהם אף פונה לבית חולים, שם טופל כשהוא מורדם ומונשם. בשל מעשים אלה יוחסו לכלל הנאשמים עבירות של

חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) ו-329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ופציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 בצירוף סעיפים 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק העונשין. למשיב ולשניים מן הנאשמים האחרים יוחסה גם עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין (לאחד מהם יוחסו שתי עבירות כאלה). לשניים מהנאשמים האחרים יוחסו גם עבירות נוספות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את כלל הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם. לאחר שחלפו ששה חודשים מאז המעצר הוארך מעצרו של המשיב פעם אחת, וכאמור זוהי בקשה נוספת להארכת מעצרו.

4. תסקיר המבחן שנערך בעניינו של המשיב שלל אפשרות של שהייה במעון סגור נוכח אי-עמדתו בדרישות המסגרת בעבר, וכן הסתייג מחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני נוכח גורמי הסיכון הרבים בעניינו. להשלמת התמונה ייאמר כי הנאשמים האחרים אינם שוהים במעצר מאחורי סורג ובריח. שניים מהם עצורים בפיקוח אלקטרוני ונאשם נוסף מצוי בחלופת מעצר ביתית.

5. בטיעוניה מצביעה המדינה על המסוכנות הרבה העולה מהמשיב, אשר חרף גילו הצעיר הוא בעל עבר פלילי חמור ביותר ואף ריצה עונש מאסר. בהקשר זה נטען להבחנה ברורה בין המשיב לבין הנאשמים האחרים, ובכלל זה נאשם 1 שלו מיוחסים מעשים חמורים אך הוא נעדר עבר פלילי. עוד נטען כי בעבר המשיב אף לא עמד בדרישות המסגרת של מעון נעול, ולפי האמור בתסקיר נשללה אפשרות של שהייה במעון כזה.

6. לעומת זאת, המשיב טוען כי יש להתחשב בגילו הצעיר ובעובדה שאינו הנאשם המרכזי בפרשה. כמו כן, נטען שיש לתת משקל לכך שהמשיב הוא היחיד שעצור במעצר מלא מבין כלל הנאשמים.

7. בהמשך הדיון, הוצגה למשיב השאלה האם ייאות להסכים להארכת מעצר במתכונת של שהייה במעון נעול. לאחר ששקל את הדברים המשיב שלל אפשרות זו.

8. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות ואת טענות הצדדים אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל.

9. עם כל הצער הכרוך בדבר, חרף גילו הצעיר ועל אף הקבוע בסעיף 10א לחוק הנוער הקובע כי מעצר הוא האמצעי האחרון שיש לנקוט בו לגבי קטינים, נראה כי הארכת מעצר במקרה הנוכחי היא בלתי-נמנעת. מהמשיב עולה מסוכנות ברורה – הנלמדת הן מהמעשים המיוחסים לו עצמם, כמו גם מעברו הפלילי, הכולל בין היתר עבירות של סחיטה ואיומים. תסקיר שירות המבחן בעניינו אינו מעודד אף הוא.

10. באשר לקצב התפתחות המשפט אציין כי מטענות הצדדים עולה שקיימת אפשרות כי הם יגיעו להסדר טיעון בימים הקרובים (אם כי בא-כוחו של המשיב היה ספקן באשר לכך). יודגש בהקשר זה כי ההצעות שהועברו לנאשמים, כך מסרה באת-כוח המדינה, אינן תלויות זו בזו. מכל מקום, במהלך התקופה של הארכת המעצר שעליה אני מורה יתבהר גם כיוון ניהולו של המשפט.

11. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב מיום 25.11.2016 ב-45 ימים או עד למתן פסק הדין בת"פ 20065-04-16 בבית המשפט המחוזי (לנוער) בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז בחשון התשע"ז (18.11.2016).

ש ו פ ט ת

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 16087680_A01.doc הי
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il